

skrænkninger. I Stedet for at opstille det Spørgsmaal, hvor meget det vilde koste at tilvejebringe det ønskede Antal Pladser, var man nemlig gaaet den efter Kollegiets Skøn bagvendte Vej at begynde med at fastslaa den Maksimalsum, der maatte anvendes til Udvidelsen, og samtidig fastholde Pladsantallet, hvorved Fordringen til Udgiften pr. Plads nødvendigvis er tvungen ned paa en ganske vilkaarlig Maade. Nu da Planen er bragt til Udførelse, viser det sig, at Kollegiets Frygt har været velbegrun- det, idet den skete Udvidelse maa siges gennemgaaende at bære Præget af et Kniberi, som i Almindelighed ikke anses tilladeligt, hvor Talen er om Statens Byggeforeta- gender. Det, der er tilvejebragt, er ikke tilfredsstillende, og der mangler saa væsent- lige Ting, at Anstalten ikke ved Udvidelsen er kommen til at danne et naturligt af- sluttet Hele.

Endnu skal kun anføres, at Kollegiet i 1904 paany rejste Spørgsmaal om en Kontrol med de talrige over hele Landet spredte private Anstalter og Pensionater for Sindssyge ved en Forespørgsel til Ministeriet om, hvorvidt Kollegiet paa Grundlag af sin Instruks maatte kunne iværksætte en Kontrol med disse Anstalter. Spørgsmaalet besvaredes benægtende men med Tilføjende, at Ministeriet vilde være sindet eventuelt at søge Lovhjemmel tilvejebragt for et videregaaende Tilsyn. Efterat Kollegiet der- paa havde indsamlet og tilstillet Ministeriet udførlige Oplysninger om samtlige her i Landet bestaaende Anstalter af den omhandlede Art og anbefalet i det væsentlige at lægge et allerede i 1881 udarbejdet Lovforslag til Grund for de paatænkte Bestem- melser, er der ikke siden hørt noget til, at Sagen har nydt videre Fremme.

Som det vil fremgaa af den her givne Oversigt, har Justitsministeriet i alt væsentligt fulgt sine egne Veje i Henseende til Ordningen af Landets Sindssygevesen, medens Kollegiet faktisk er sat ud af Spillet.

Ved kgl. Resolution af 6. November 1894 nedsattes en Kommission til at undersøge og fremkomme med Forslag angaaende forskellige *Apotekervæsenet* vedrørende Forhold. I Kommissionen, i hvilken der fandtes Medlemmer af begge Rigsdagens Afdelinger, og for hvilken Amtmand, senere Justitsminister Rump var Formand, re- præsenteredes Sundhedskollegiet af 3 Medlemmer (Dekanus, Dr. med. J. Lehmann, Generallæge Møller og Assessor Hempel). De Anskuelser, Kommissionen gjorde gæl- dende om den Retning, i hvilken Apotekervæsenet burde ledes, faldt i alt væsentligt sammen med den Opfattelse, som Sundhedskollegiet nærede, hvad Kollegiet gent- agende har haft Lejlighed til at lægge for Dagen, og der arbejdedes da ogsaa i de nærmest paafølgende Aar med Kommissionens Program for Øje.

Under den nuværende Justitsminister synes derimod de af Kommissionen op- stillede Formaal ganske at være tabt af Syne. — Medens Kommissionens Forslag med Hensyn til Oprettelsen af nye Apoteker i større Omfang end tidligere gik ud paa, at saadanne særligt burde oprettes i Købstæderne, er de i de seneste Aar oprettede nye Apoteker med faa Undtagelser Landapoteker.

Kollegiet har ved sine Udtalelser om Afgørelsen af disse Sager altid taget Hensyn *dels* til Spørgsmaalet om, hvorvidt et fra Befolkningens Side fremsat Ønske kunde siges at være grundet paa en virkelig tilstedeværende Trang til en lettere Ad- gang til Medikamentforsyning, *dels* til Spørgsmaalet om, hvorvidt et nyt Apotek kunde paaregne den for Apotekets forsvarlige Drift fornødne Omsætning, *dels* endelig til Spørgsmaalet om, hvorvidt bestaaende Apoteker uden Skade for Driften kunde taale den Beskæring af Omsætningen, som vilde blive Følgen af et Naboapoteks Oprettelse.

Ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal har Kollegiet altid støttet sig ikke alene paa sin egen mangeaarige Erfaring, men i første Instans paa de lokale Autoriteters Udtalelser, særlig paa Erklæringer fra de vedkommdnde Embedslæger, der maa antages at være bedre i Stand til at bedømme de faglige og stedlige Forhold end Cen- traladministrationen og at se mere uhildet og alsidigt paa Spørgsmaalet end Befolk- ningen. Ministerens Bemærkning i Folketinget, at han tror langt mere paa de prak- tiske Mænd ude i Landet end paa Teoretikerne inde i København, rammer derfor ikke det virkelige Forhold.

At de Betragtninger, Kollegiet har gjort gældende ved Spørgsmaalet om Opret- telsen af nye Apoteker, om de end i adskillige Tilfælde har maattet føre til at fra-